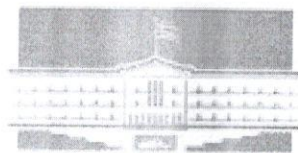

Αριθμ. Πρωτ. ΑΝΑΦΟΡΩΝ: 3431
Ημερομ. Κατάθεσης: 16/9/2026

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ
τ. Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων
Βουλευτής Ν. ΠΕΛΛΑΣ – ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΝΑΦΟΡΑ

Του Βουλευτή Πέλλας Γεωργίου Καρασμάνη

Προς τους κ. Υπουργούς :

- 1) Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης
κα Νίκη Κεραμέως**
- 2) Υγείας
κ. Άδωνι Γεωργιάδη**
- 3) Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας
κα Δόμνα Μιχαηλίδου**

ΘΕΜΑ : Επιστολή πολίτη με την οποία ζητά την αναθεώρηση του Ενιαίου Πίνακα Προσδιορισμού Ποσοστού Αναπηρίας (ΕΠΠΠΑ) των ΚΕΠΑ για τον Σακχαρώδη Διαβήτη Τύπου1 (νεανικό διαβήτη)

ΚΑΤΑΘΕΤΩ

σαν αναφορά, την επιστολή πολίτη με την οποία ζητά την αναθεώρηση του Ενιαίου Πίνακα Προσδιορισμού Ποσοστού Αναπηρίας (ΕΠΠΠΑ) των ΚΕΠΑ για τον Σακχαρώδη Διαβήτη Τύπου1 (νεανικό διαβήτη).

Παρακαλώ τους αρμόδιους κ. Υπουργούς, να απαντήσουν σύμφωνα με τον κανονισμό της Βουλής.

Αθήνα, 15-09-2026
Ο Αναφέρων Βουλευτής

Γεώργιος Καρασμάνης
Βουλευτής Πέλλας

ΑΔΙΚΊΑ ΕΔΩ ΚΑΙ ΧΡΏΝΙΑ ΣΤΟ ΠΟΣΟΣΤΉ ΑΝΑΠΗΡΙΑΣ ΚΕΠΑ ΣΤΟΥΣ ΔΙΑΒΗΤΙΚΟΥΣ ΤΥΠΟΥ 1

Παρ 11/9/2026 11:38 μμ

Προς: Καρασμάνης Γεώργιος <karasg@parliament.gr>;

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ,

Επικοινωνώ μαζί σας όχι απλώς ως πολίτης αυτής της χώρας, αλλά και ως γονιός ενός παιδιού που δίνει καθημερινά, εδώ και δέκα χρόνια 24 ώρες το εικοσιτετράωρο, μια αόρατη αλλά σκληρή μάχη για να κρατηθεί στη ζωή. Ο γιος μου πάσχει από Σακχαρώδη Διαβήτη Τύπου 1 (νεανικό διαβήτη).

Με την παρούσα επιστολή, θέλω να σας μεταφέρω την κραυγή αγωνίας και την έντονη αίσθηση αδικίας που βιώνουμε χιλιάδες οικογένειες στην Ελλάδα, εξαιτίας του τρόπου με τον οποίο ο Ενιαίος Πίνακας Προσδιορισμού Ποσοστού Αναπηρίας (ΕΠΠΠΑ) των ΚΕΠΑ αξιολογεί τη συγκεκριμένη πάθηση.

Ο Διαβήτης Τύπου 1 δεν είναι μια απλή, ελεγχόμενη ασθένεια. Είναι μια καθημερινή, επικίνδυνη ισορροπία σε τεντωμένο σκοινί. Ένα παιδί ή και ενήλικας με Διαβήτη Τύπου 1 είναι υποχρεωμένος να μετράει το ζάχαρό του δεκάδες φορές τη μέρα, να υπολογίζει με γραμμάρια κάθε μπουκιά φαγητού, να κάνει καθημερινά ενέσεις ινσουλίνης ή να είναι μόνιμα συνδεδεμένο με μια αντλία. Επίσης με τα χρόνια ο οργανισμός παθαίνει βλάβες όσο και να τον ρυθμίζει καλά. Ακόμα και κατά τη διάρκεια του ύπνου, ο κίνδυνος μιας βαριάς υπογλυκαιμίας ή μιας κετοξέωσης είναι άμεσος και απειλητικός για την ίδια του τη ζωή. Ο διαβητικός «ζει επικίνδυνα» κάθε λεπτό της ημέρας αλλά και με στερήσεις.

Παρόλα αυτά, το κράτος αξιολογεί αυτή την ολική απώλεια της λειτουργίας του παγκρέατος με το βασικό ποσοστό αναπηρίας 50%. Εφόρου ζωής.

Επιτρέψτε μου, κύριε Υπουργέ να σας παραθέσω μια άμεση σύγκριση που αποδεικνύει τον παραλογισμό και την αντίφαση του ίδιου του κρατικού μηχανισμού:

- **Κώφωση / Βαρηκοΐα (Αμφίπλευρη):** Ένας συνάνθρωπός μας με πλήρη απώλεια ακοής λαμβάνει ορθώς ποσοστό 67%. Η καθημερινότητά του έχει σοβαρούς περιορισμούς επικοινωνίας, όμως η πάθησή του είναι σταθερή. Δεν κινδυνεύει η ζωή του ανά πάσα ώρα και στιγμή, δεν χρειάζεται να μετράει, να υπολογίζει, ούτε να κάνει ενέσεις υποστήριξης ζωής για να βγάλει τη μέρα.
- **Παθήσεις Θυρεοειδούς / Άλλες ορμονικές διαταραχές:** Αν ένα παιδί με Διαβήτη Τύπου 1 εμφανίσει και αυτοάνοση θυρεοειδίτιδα (όπου οι τιμές ανεβοκατεβαίνουν διαρκώς επιβαρύνοντας τον οργανισμό του), το ΚΕΠΑ τη βαθμολογεί με 0% ως «ελεγχόμενη με χάπια», αγνοώντας τη συνδυαστική σωματική κόπωση ενός ήδη επιβαρυσμένου οργανισμού.

Αυτή η ανισότητα στερεί από τα παιδιά μας αλλά και από τους γονείς την πρόσβαση σε ΑΣΕΠ διαγωνισμούς ουσιαστικές κοινωνικές δομές στήριξης, κοινωνικά τιμολόγια ή φορολογικές ελαφρύνσεις που δικαιούνται όσοι έχουν 67%. Η ινσουλίνη δεν είναι θεραπεία, είναι η τεχνητή υποστήριξη ζωής. Η καθημερινή σωματική και ψυχική εξάντληση των ίδιων και των οικογενειών τους δεν αποτιμάται δίκαια από το 50%.

Σας καλώ να σκύψετε πάνω από το δίκαιο αίτημα της διαβητικής κοινότητας και να δώσετε εντολή στα αρμόδια Υπουργεία για την αναθεώρηση του πίνακα των ΚΕΠΑ. Ο Σακχαρώδης Διαβήτης Τύπου 1 πρέπει να αναγνωριστεί με αρχικό ποσοστό αναπηρίας τουλάχιστον 67%, εφόρου ζωής ώστε να αντικατοπτρίζει την πραγματική δυσκολία της πάθησης, χωρίς αυτό να σημαίνει επιπλέον έξοδα **στα**

ταμεία του κράτους, καθώς ήδη με 50% εφόρου ζωής οι πάσχοντες παίρνουν το προνοιακό αναπηρικό επίδομα και ανήκουν στις βαριές αναπηρίες, άρα το κράτος στην ουσία δεν θα επιβαρυνθεί με κάτι άλλα θα κάνει το αυτονόητο αφού η πάθηση ανήκει στις ΒΑΡΙΕΣ ΑΝΑΠΗΡΙΕΣ και θα το κάνει 67% εφόρου ζωής όπως ήταν κάποτε πριν χρόνια.

Τα παιδιά μας αλλά και οι ενήλικοι δεν ζητούν ελεημοσύνη. Ζητούν τη δικαιοσύνη που το ίδιο το κράτος τους στερεί με αναχρονιστικούς νόμους. Και να θυμάστε η αναπηρία δεν είναι επιλογή.

Με εκτίμηση _____ τηλ _____